

40

Ромеите го изгледаха подозрително и си метнаха скрито
питащи погледи.

Кей беше този висок мъж, с властен глас и корав, светъл
взор?

Писмото трябвало да се предаде лично на българския цар.
Не знаели какво пише вътре. Ала се отнасяло нещо за българската
царица и малкия й син. Те били пленници в лагера на василевса.
Ромейският алагатор надникна в очите на търговеца, любопитен да
види как ще се отрази на българина поразителната вест. От взора
му не убегна бързия, отчаян поглед, който непознатия метна към
юношата с дългите къдрици, бързото приближняване и на двамата.

Невероятна мисъл прекоси ромеца. Той обори чело в ко-
лебание. Да приеме ли услигата на двамата търговци, които пред-
лагаха да го заведат в Ловеч, или най-добре да ги изпрати и тях
като пленници при василевса?

В този миг срещу тях се зададе гъста редица конници. С
радостни викове и шумни възклицания те се спуснаха към двамата
непознати и ги обградиха.

- Брат ти Петър ни изпроводи да ви следваме на няколко
поприща... - каза войводата Коча и сведе чело в дълбока почит,
слагайки десница на гърди. - Не можехме да ви оставим сами да
пътувате им тия друмове.

- Дайте писмото за царя, - каза Асен на ромейския алага-
тор и протегна нетърпеливо и властно ръка. - Аз ще му го предам
по-скоро от вас.

- Но аз трябва лично да го предам нему, за да получа
отговор, - каза ромеецът

- Пред вас стои българският цар... - каза Асен.

Ако Исак узнае, че е бил в ръцете ни и сме го изтървали,
или ще ме убие, или ще ме ослепи. - си помисли алагаторът и се